

BONNISSENT, Dominique. *Les gisements précolombiens de la Baie Orientale. Campements du Mésoindien et du Néoindien sur l'Île de Saint-Martin (Petites Antilles)*. Paris: Éditions de la Maison des sciences de l'homme, 2013. Documents d'Archéologie Française, 107. 245 pàgs., ils. [21 x 29,7].

Edició d'un treball arqueològic sobre les Antilles franceses centrat en un moment precolonial; una etapa encara poc estudiada, si bé se'n conserven molts vestigis. Els inicis de la recerca daten de l'any 2000 i es va realitzar per causa de la construcció d'unes instal·lacions turístiques (Le Village d'Orient) a les antigües zones ameríndies; per tant revisa restes del període prehistòric emprant la metodologia de l'arqueologia preventiva. S'ha portat a terme en tres fases: diagnòstic, anàlisi i excavació. Es tracta de llocs datats entre el 800 a.C i el 100 d.C. Destaca la troballa de ceràmiques de l'estil Mill Reef (troumassoide mamorano) en el segon jaciment (Baie Orientale, 2). Les restes són a l'Illa Saint Martín (nord de les Antilles menors).

Es tracta d'un estudi rigorós, continuació de l'estudi Baie Orientale 1, que observava l'ocupació mesoindia. El dipòsit de la Baie Orientale 2 està situat a l'est, davant del jaciment mesoindi. A l'introducció s'exposa com l'ocupació precolombina del lloc es va donar entre els anys 3000 a.C. i 1600 d.C., i com s'ha realitzat una datació radiomètrica cotejant 17 jaciments; també s'esmenten els treballs previs que s'ha portat a terme en arqueologia antiga per diversos representants en la mateixa zona. A més de les troballes de restes animals i materials, conté un estudi geomorfològic i estratigrafia. Han col·laborat els següents representants: Pascal BERTRAN, Antoine CHANCEREL, Pierrick FOUÉRE, Sandrine GROUARD, Frank MAZÉAS, Auran RANDRIANASOLO, Thomas ROMON, Nathalie SERRAND, Christian STOUVENOT.

L'obra es molt interessant no solament per la seva complexitat, l'abundància de dades, l'organització metodològica, etc., sinó perquè l'estudi d'una zona tant diferent pot servir per comparar les maneres de viure a Europa. Aporta nombrosos gràfics, anàlisi estadístics i dibuixos de les restes de residus orgànics, lítics, roques volcàniques i altres pedres com el sílex i minerals, tractant d'observar les possibles relacions entre els diversos punts on s'han realitzat treballes. De totes maneres no s'ha aconseguit datar la primera etapa d'ocupació humana de l'illa, tot i la localització de talles i utensilis. Pel que sembla, la població més antiga es trobava al sud de l'illa. Empraven primer conxes, coral (Mesoindi) i després pedres (Neoindi), es varen canviar també els costums en l'alimentació, i es va passar igualment del nomadisme al sedentarisme i als cultius, amb la qual cosa es varen modificar aspectes del seu hàbitat tal i com s'exposa. Inclou un índex dels llocs i una bibliografia general

Traducción de la reseña anterior:

Edición de un trabajo arqueológico sobre las Antillas francesas centrado en un momento precolonial; una etapa todavía escasamente estudiada, aunque se conservan muchos vestigios. Los inicios de la investigación datan del año 2000 y se realizaron con vistas a la construcción de unas instalaciones turísticas (Le Village d'Orient) en las antiguas zonas amerindias y por lo tanto revisa los restos del periodo prehistórico empleando la metodología de la arqueología preventiva. Se ha llevado a cabo en tres fases: diagnóstico, análisis y excavación. Se trata de sitios datados entre el 800 a.C. y el 100 d.C. Del segundo yacimiento (Baie Orientale 2) destaca la localización de cerámicas del estilo Mill Reef (troumassoide mamorano). Los restos se encuentran en la Isla de Saint Martin (nord de les Antilles menors).

Se trata de un estudio riguroso, continuación del de la Baie Orientale 1, que observaba la ocupación mesoindia. El depósito de la Baie Orientale 2 se encuentra situado en el este ante el yacimiento mesoindio. En la introducción se expone como la ocupación precolombina del lugar se dio entre el 3000 a.C. y el 1600 d.C., y como se ha realizado una datación radiométrica cotejando 17 yacimientos; también se mencionan trabajos previos que se han llevado a cabo en arqueología antigua por diversos representantes en la misma zona. Además de la localización de restos de animales y materiales, contiene un estudio geomorfológico y estratigráfico. Han colaborado los siguientes representantes: Pascal BERTRAN, Antoine CHANCEREL, Pierrick FOUÉRE, Sandrine GROUARD, Frank MAZÉAS, Auran RANDRIA-NASOLO, Thomas ROMON, Nathalie SERRAND, Christian STOUVENOT.

La obra es muy interesante, no solo por su complejidad y abundancia de datos, organización metodológica, etc., sino porque el estudio de una zona tan distinta puede servir como punto de comparación con los modos de vida en Europa. Aporta numerosos gráficos, análisis estadísticos y dibujos de los restos de residuos orgánicos, líticos, rocas volcánicas y otras piedras como el sílex y minerales, tratando de observar las posibles relaciones entre los diversos puntos donde se han obtenido los restos. De todos modos no se ha conseguido datar la primera etapa de ocupación humana de la isla, a pesar de la localización de tallas y utensilios. Al parecer la población más antigua se hallaba al sur de la isla. Emplearon primero conchas, coral (Mesoindio) y después piedras (Neoindio), fueron cambiando también las costumbres en la alimentación y pasaron igualmente del nomadismo al sedentarismo y a los cultivos, modificando aspectos de su hábitat tal y como se expone. Incluye un índice de los lugares y una bibliografía general.

IHE

(Secretaria de la revista)